

ἐξελληνίζει τὴν χυδαϊκὴν φράσιν, ἤτοι βαρβαροελληνίζει, καὶ τοῦτο εἶναι κατ' ἡμᾶς ὁ μιξοβαρβαρισμὸς κατὰ φράσιν.

§ 45. Ὁ δὲ ξυλοκοπισμὸς δὲν χρειάζεται πολλά λόγια διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ἡ χυδαιολογία ταυ, κατ' ὅτι καὶ κατὰ θεωρίαν, καὶ κατὰ πράξιν, καὶ ἡ λέξις καὶ ἡ χρῆσις εἰς βαρβάρους μόνον ἀνήκει. ἔχει δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἴδιον γνώρισμα τοῦ βαρβαρισμοῦ τῆς τὸ γλωσσηματικόν, κατ' ὅτι εἶναι λέξις ἰδιαζόντως χυδαϊκὴ ἐγχωρίου διαλέκτου, καὶ ὄχι κοινὴ, τῆς ὁποίας συντροφος ὁμόσημος, καὶ ὁμοιόμορφος εἶναι ὁ ξυλοβροντισμὸς. Μία τοιαύτη βαρβαροειδὴς λέξις συντροφευμένη μὲ τὸν Ἰταλογραϊσμὸν τῆς παρὰ προθέσεως, κειμένης ἀντὶ τοῦ ἢ διασαφητικοῦ, ἀποπληροῖ ὀλόκληρον τὸν βαρβαροελληνισμὸν τῆς φράσεως, ὅστις εἶναι ὁ κατ' ἡμᾶς σύμμικτος, καὶ κατὰ λέξιν, καὶ κατὰ φράσιν, μιξοβαρβαρισμὸς.

§ 46. Κατὰ φράσιν δὲ ἀπλῶς μιξοβαρβαρισμὸς εἶναι τὸ μηγαρί δὲν εἶναι ἀλλὰ μέσα λογικῶν ζώων ἀξιώτερα, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν φράσιν καθ' ὅλου μιξοβαρβαρον, κατ' ὅτι εἰς τὸ ἀπλοῦν δημοτικὸν ὕφος αἱ συγκριτικαὶ γενικαὶ ἐκφέρονται ἀναλελυμένα, πολλῶ δὲ κρείττονι λόγῳ, ὅταν ἡ ἀρχὴ τῆς φράσεως εἶναι καθόλου χυδαϊκὴ. Ὅθεν εἶναι καὶ κοινὴ παροιμία διὰ τὰς τοιαύτας μιξοβαρβάρους φράσεις τὸ, ἐλληνίζ' ὁ βάρβαρος. Ὁμοίαι αὐτῆς εἶναι τὸ, νὰ κινήσωσι τοὺς νέους ἰκανώτερα, τῆς ὁποίας ὁ βαρβαροελληνισμὸς ἔτι μᾶλλον προσκρούει εἰς τὴν ἀκοήν, κατ' ὅσον ὁ ἐπόμενος Ἰταλογραϊσμὸς τοῦ, παρὰ τὸν ξυλοκοπισμὸν, εἶναι, ὡς παρεσήσαμεν, καὶ κατὰ λέξιν καὶ κατὰ φράσιν μιξοβαρβαρισμὸς.

§ 47. Ἀπὸ τὴν ὀλικὴν δὲ συμπλοκὴν τῶν μιξοβαρβάρων αὐτῶν φράσεων ἀπαρτίζεται τὸ τριττὸν σχῆμα τοῦ μιξοβαρβαρισμοῦ.

Διὰ νὰ γίνῃ δὲ ἡ παράστασις τοῦ μιξοβαρβαρισμοῦ ἐμφανε-